

ПЕРЕЦЬ

ВЕСЕЛА РЕСПУБЛІКА • № 3 березень 2018

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Аркадія МУЗИЧУКА)

СТАРА КАЗКА НА НОВИЙ ЛАД

Пьотр Олексійофич, Дональд, дафайте
актифніше витягати Україну в цивілізований світ...
Бо Владімір не туди тягне...

ГРОШОВІ МІШКИ

Славень українських олігархів*

Поки совки лоби чесали,
Ламали руки: «Що ж тепер?!»,
До рук своїх ми просто брали
Уламки від УРСР.

Приспів:

Олігархи, олігархи...
Ми не князі і не монархи.
Ми не царі й не королі,
Та головні на всій Землі.

Ми не звалилися із неба,
Від роду теж не чужаки.
Ми, що могли, гребли під себе,
І аж ніяк не навпаки.

Приспів:

Не ми ж вигадували трасти,
Купони теж не наш почин.
Ми знали, що в держави вкрасти
Серед хаосу та руїн.

Приспів:

А чарівні сертифікати?
Вони для нас, як Божий дар.
Зуміли так погендлювати,
Що досі маєм з них навар.

Приспів:

Коли народ ще «ахав», «охов»,
Шлях у майбутнє обирав,
Прихватазації епоха
Нам теж підкинула добра.

Приспів:

А що закони? Дишло в возі.
Вони для нас, як секонд-хенд.
Плетуться ж в нашому обозі
Парламент, уряд, Президент.

Приспів:

Ми свою справу робим вміло,
В шахрайстві супер-мастаки.
Усім давно вже зрозуміло,
Що правлять грошові мішки.

Приспів:

Штатний славнетворець Аркадій МУЗИЧУК.

*Рекомендовано для виконання самодіяльними
колективами на власну музику.

Пишемо: «Оберігаймо красуню природу!»
Закликаємо: «Рятуймо бенгальського
тигра!» Страуса нанду і якогось черв'ячка
заносимо у Червону книгу. А жінку губимо.
Щодня. Щогодини. Щохвилини.
Он чалапкає. Впресована у кулене-
пробивні штани. Затягнута ремінцями.
Обвішана торбами. Як гренадер на мане-
врах. Почепи ще бінокля й маузера – і чи-
стіснийкий Попандуполо. Легко їй?

Рятуймо жінку

ІЗ НОТАТОК НЕБАЙДУЖОГО

Ступає, як по мінному полю.
Ноги на шпичках. Трусяться. Лице стражденне. Як у каторжанки. Там
тисне. Тут муляє. Фарба видає очі. А ти до неї в цей час із комплімен-
том:

– Ви, як лань. Трепетна. Загнана мисливцями...

І вона тобі кризь прокурений зуби:

– Іди ти!..

І називає конкретну адресу.

А заради кого вони все це на собі носять?

Заради нас.

Моя – заради тебе. Твоя – заради мене. Його – заради нас усіх.

Колись ми казали: «Чоловік керує, а жінка працює. Тому жінки такі здо-
рові, а чоловіків так часто косять інфаркти».

Почали висувати жінку. Ніби для експерименту: що візьме її?

Керує. І не бере ніщо. Тільки горілка. Бо раз керує, значить, п'є. З ким
треба. А раз п'є, значить, криє. Кого треба.

А прийде додому, також криє. Треба чи не треба. Щоб не декваліфіку-
ватися.

Стара істина «Сила жінки – в її слабості» (бо, мовляв, якщо чоловік
тішився тим, що він голова, то жінка задовольнялася тим, що вона шия:

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Дмитро СКАЖЕНИК

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

куди хотіла – ту голову повертала) перетворилася у нову: «По-
гибель жінки в її силі». Бо жінка вже перестала бути шиєю, але
ще не стала головою.

Жінка створена для продовження роду. І сімейного затишку.
Нема жінки – нема затишку. Нема затишку – нема сім'ї. Тільки
мирне співіснування. І продовження роду.

Якого роду? З якими традиціями? Коника-стрибунця? І зо-
зулі?

Ку-ку, ку-ку! Скік. Скік. А тоді хапаємося за голову:

– Господи! Звідкіля така молодь пішла?

Ніби нам Господь цієї молоді натворив. Емансипація. Хто
придумав емансипацію?

Чоловіки. Щоб жінки самі за неї боролися. Щоб жінка сама
собі виборила право лупати вибийним молотком асфальт. Ла-
годити залізничне полотно. Тягати з базару клунки, щоб наго-
дувати сім'ю. Щоб чоловік мав повне моральне право потім їй
сказати: «Господи! Як ти огрубіла!»

Ніби в тому, що він шукає ніжнішої, знову ж таки винен Го-
сподь Бог.

Якщо будемо так часто на Бога все звалювати і на Бога на-
діятися, то може настати час, що жінки на землі зовсім не зо-
стануться. Будуть чалапкати опудала, просякнуті тютюном і
горілкою. Із ходюю докерів і повадками піратів. Ти до неї:

– Ясочко!..

А вона тобі:

– Жлоб нещасний! Котись під три чорти! Бо як умаху в
рило...

І не буде вже кого у Червону книгу заносити...

Євген ДУДАР.

АіБ

Буква Б – символ мрії: блондинка,
Бентлі, банк, Баден-Баден, бурбон.
Зла реальність й для мізків промивка
буква А: А нема. А це сон.

КАВОВА ЗАБАГАНКА

– Яку тобі зварити, любя, каву? –
спитав дружини чоловік ласкаво.
– Міцну, але м'яку, стрімку і ніжну.
щоб світ розкрився спокус і дивовижей
та невимовної чуттєвості нової...
– То, може, краще все ж горілочку міцної?

ДВА ОСЛИ

– Та ти осел!
– Ти сама на нього схожий!
Сварились двоє. Й каже перехожий:
– Не хоч у образити нікого,
Та родичам сваритись ні до чого.

МОВ ДРУЖИНА

Довго теща зята видивлялась
й каже доньці: – Я, сердешна,
здивувалась:
чоловік щоденно мие посуд,
і пере він, і сміття виносить,
і не п'є, й не курить твій мужчина.
Це ж не чоловік – якась дружина...

Ніна КОРЕЦЬ.

ЖІНОЧІ ПРИМХИ

– От мужики тупі! Вчора з натаком захожу у спальню
в одних чобітках.
– Зрозумів натак та купив норкову шубку?
– Я ж кажу, що тупі! Купив крем для взуття.

Дівчата за викликом Голлівуда, Нью-Йорка та Лондона
обурені нахабною поведінкою багатих клієнтів та подали
до суду за моральні збитки.

– Коханий, ти одружився на мені через красу чи розум?
– Коли ти розумна, подивися в дзеркало.
– Ага, значить за гроші!

Володіла даром передбачення: бачила віщі сни – ніби
нею оволодіває незнайомий чоловік. І кожну п'ятницю ці
сни збувалися.

Вона кохала його всім серцем, а він її всією душею,
тому жили бездітно.

Вічне кохання, звісно, можливе. Однак якби молодість
знала, а старість могла...

Олександр БРИТАНЧУК.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

ВІСІМНАДЦЯТА МИТТЕВІСТЬ... БЕЗГЛУЗДЯ*

«Уся прослуховуюча апаратура НАБУ має бути зареєстрована в СБУ».

Зі слів одного високопосадженого мудрагеля.

Кадр 1.

...Весна 1943 року. Штандартенфюрер СС Штірліц сидів під кабінетом IV відділу РСХА (рейхсканцелярії), який мав страшну назву – гестапо, він чекав на особистий прийом у групенфюрера СС Мюллера.

Штірліц знав, що очікувати йому недовго, бо Мюллер – німець, а всі німці до нудоти пунктуальні. Так і вийшло. Задзвонив телефон, ад'ютант мовчки вислухав, поклав слухавку й звернувся до Штірліца:

– Групенфюрер чекає на вас.

Кадр 2.

Штірліц зайшов у кабінет, по-військовому клацнув підборами й викинув руку у вітанні римських легіонерів, яке через дев'ятнадцять століть запозичили-вкрали в них «Адольфові дітки».

– Хайль!

– Зіг хайль! – лівомо махнув рукою Мюллер. – Давай-те вашу течку.

Штірліц подав. Мюллер почав гортати сторінки.

– Так, віза Холтофа, віза Рольфа... О, віза Айсмана! Чудово, Штірліц! Зізнаюся, я не сподівався, що російський резидент першим подасть документи на реєстрацію апаратури для прослуховування в моєму відомстві. Чудово! Сьогодні я здам документи Кальтенбрунеру, і вже за три дні ви отримаєте ліцензію на прослуховування. До речі, Штірліц, ви знаєте, що документи американського резидента лише вранці потрапили до Айсмана, а британського – ще в Рольфа?

– Знаю, мій групенфюрере, – кивнув Штірліц.

– Ще б ви та не знали! – посміхнувся Мюллер. – До речі, вас як Героя Радянського Союзу в ідальні рейхсканцелярії обслуговують без черги?

– Для чого це? – зашарівся скромний Штірліц.

– Я розпоряджуся, – посміхнувся Мюллер. – А ви, часом, не зустрічали якутського та ескімоського шпигунів?

– Бачив, групенфюрере, – відповів Штірліц, – позавчора, в барі «Троє поросят».

– То скажіть їм, аби документи вчасно подавали, всі терміни добігають кінця, – невдоволено скривився Мюллер. – Ця непунктуальність народів Крайньої Півночі мене вже дістала! До речі, Штірліц, можливо, попрохати Шелленберга, аби вам зарплату підняв? Ви ж, як-не-як, партійні внески двом партіям сплачуєте.

– Дякую, групенфюрере, – неспімово посміхнувся Штірліц, – але не треба.

– Гарзд, – подав руку Мюллер. – Зізнаюся, я завжди шкодував, що ви працюєте не в моєму відомстві, а в НКВС. – Раптом він посміхнувся і хитро зауважив:

– Кажіть мені тут, що хочете, але «Баварське» пиво в шість разів краще від «Жигулівського».

– Цілком згоден, – спокійно кивнув Штірліц, добре знаючи, що в цю мить Сталін його не чує...

*Кадр-примітка наших днів:

Пишучи цю пародію на сценарій відомого радянського фільму, автор мав на увазі, що НАБУ дуже швидко стало ледь не найлютішим ворогом усіх інших... правоохоронних органів.

Невже здорова конкуренція у боротьбі з корупцією справді не дає комусь спокійно жити і тверезо мислити?!

Ярослав БОРСУК,
кіносценарист.

м. Підгайці
Тернопільської області.

Валерій ЧМИРЬОВ

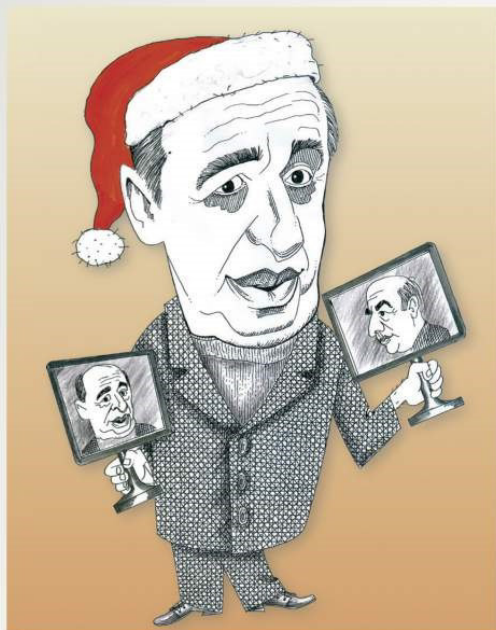

ХТО Є ХТО

Він – зірка на телеекранах
І «За життя» борець.
Зачатий був в регіоналах,
А вилупивсь із опоблоківських яєць.

Тож «Рабінович хто кому»,
Відомо добре лиш йому.
На «112» каналі –
Майже щодня в оригіналі.

Один блазнює, мов на сцені,
До перевтілень має хист.
А цей, хоч з дулею в кишені,
Але мовчить, бо він – центрист.

Для нього справжня насолода –
Сидіть і слухать крадькома.
Він, як підтоплена колода,
Що водночас і є, й нема.

Його слова м'які, як вата,
Кому – на сміх, кому – на злість.
Він – наче стрілка циферблата,
Що осідлала цифру «шість».

Веде дискусію спільнота:
Ліворуч – круть, праворуч – верть,
А він з'явивсь, як чорт з болота,
І всі розмови – шкереберть.

ДЕМОБІЛІЗАЦІЯ

Під гучні овації
Шаленів народ –
Йшла мобілізація
У «Народний фронт».

Йшли полки, бригади
Під веселий крик.
Як зайшли до Ради –
Вийшов пшик.

Бо гребуть під себе
Ці «фронтовики».
Україні треба
Не таких штиків.

Має народ рацію –
У відставку час.
Демобілізація
Порятує вас.

Щоб набратись гарту
Й досягнуть мети,

Може, «Фронту» варто
Східний фронт пройти?!

Там бої реальні,
Справжні блокпости.
Це не віртуальні
Битви за пости

В уряді, у Раді
В коаліційній грі.
Проти «колорадів»
Знизу і вгорі.

Вчинок благородний
(Це як по мені),
Якщо «Фронт народний»,
То чому би й ні?

Тож за вами слово.
Рейтинг на кону.
Уперед, панове,
В нову борозну!

НАШ РЕЦЕПТУРНИЙ ВІДДІЛ

Крізь політичне решето
У владі тисячі, не сотні.
Але чомусь із них ніхто
Не взяв звідтіля квиток зворотний.

Хто за душу в оренді
Бере дивіденди,
Хто за кнопки у Раді
Надбав мільярдів.

Окинув поглядом лукавим,
Мовляв, я вам не сват, не зять.
Я спершу лівим, потім правим
Готовий спину показать.

Хтось буркне: «В ньому дух
поганський!»
А інший зойкне: «Та невже?»
«Отож-бо й є! Це – кінь троянський,
Що, як відомо, не ірже».

Він потай шле комусь прокльони,
А зовні ввічливий без меж.
Він, кажуть, з «п'ятої колони»,
Та тільки як це доведеш?

Вадим СКОМАРОВСЬКИЙ.

Веселим олівцем малював Володимир СОЛОНЬКО,
а гострим слівцем віршував Аркадій МУЗИЧУК.

РЕАЛЬНІСТЬ

На Рівненщині ТЗОВ на виконання рішення суду повернуло державі земельну ділянку площею 900 га вартістю понад 30 млн грн.

Не вигадка це нині, а реальність У нас, не за далекими морями: Обмежену дали відповідальність Для товариств на чолі з крадіями.

НЕ ДРІМА

Служба безпеки України спіймала на хабарі в Рівненській області заступника начальника та інспектора митної служби одного з міжнародних пунктів пропуску.

Митна служба не дріма – На життєвім пульсі Руку жадібно трима, Чи пак, рильце в пусі.

КОЛИ Ж?

На території Рівненського заповідника копають бурштин...

Затьмарили купюри все святе, Майбутнього викопують коріння... Коли ж ви, грошолоби, продасте Нечистий силі власне здичавіння?

НА ТЮРЕМНИЙ КУЛІШ

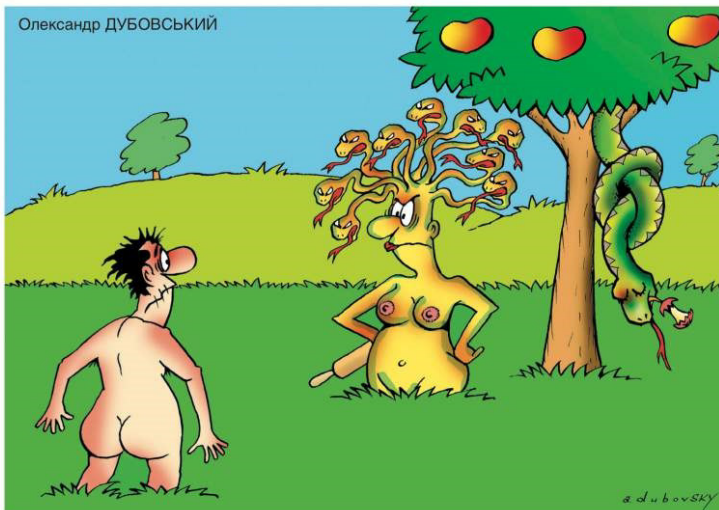
Псевдобанкіри відібрали у жителів Рівненщини тисячі гривень.

Банкіри йдуть у шахраї, Шахраї – в банкіри. В тих і тих – шляхи свої До людей довіри.

Перші чинно цуплять гріш, Другі – вже підпільно. На тюремний їх куліш Посадить доцільно.

Юрій БЕРЕЗА, префект.

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

ЯКЩО...

Якщо ти випав з двадцятого поверху і з тобою нічого не сталося, отже, хтось підстелив соломки... макової.

Якщо ти почув, як свистить рак, отже, нардепи знімають із себе... недорканність.

Якщо ти побачив світло в кінці тунелю, отже, гроші, витрачені на операцію, не пропали задарма, бо ти на порозі Раю.

Володимир СОЛОНЬКО.
м. Київ.

Володимир СОЛОНЬКО

— Ось же ліки, які мені потрібні! Он та коробочка!
— Хе, чоловіче! То порожні коробочки. Реклам!

Лісовий кнур-довгожителів зібрав своє свиняче товариство на термінову нараду. З усіх навколишніх лісів збіглося більше сотні свиней і підсвинків. Зелена галявина враз почорніла і наповнилася свинячими голосами. Старі хрюки похрюкували між собою, поглядаючи на моложавих свинко, що уважно видивлялися для себе підходящих кавалерів.

Кнур став на задні ноги, а передні поклав на трибуну. Свинство затихло.

— На нас насувається небезпека, — голосно хрюкнув вгодований довгожителів. — За даними розвідки, найближчим часом влада планує на нас облогу. Через впадіння сала. Кількість наших білих родичів катастрофічно впала. Щороку їх поголів'я в країні зменшується на 500 тисяч. Лише 2017 року на вітчизняні ринки з-за кордону (здебільшого з Голландії, Німеччини, Данії) було завезено свинини майже на 10 мільярдів доларів, або у 2,4 рази більше, ніж 2016-го. В цілому імпорту складає 40–45 тисяч тонн у рік.

Доповідач, перекававши масове свиняче незадоволення, що переросло у тупання ногами і хрюкання, перейшов до цін.

— Уявляєте, — стукнув він правою ратицею по трибуні, — кілограм сала на ринку коштує понад 100 гривень. А м'ясо ще дорожче.

ДАВНІ ГОЛОСИ ПРО НОВІТНІ ЧАСИ...

«Найбільше українських мігрантів проживає в Росії, Канаді, Польщі, США і Бразилії – сукупно понад 8 млн чоловік. 4,4 млн мешкають у РФ, по 1,2 млн – у Канаді та Польщі, 940 тисяч – у США, півмільйона – у Бразилії, 231 тисяча – в Італії, 230 тисяч – у Німеччині. Більшість мігрантів – молоді віком близько 32 років. 57% українців за кордоном працюють, 7% – шукають там роботу, 6% – навчаються, 18% емігрантів зайняті в IT-індустрії».

«Сільські вісті» (від 05.12.2017).

МАНДРІВКА

I
Над річкою стояв великий гай,
Зимою – затишок, а літом – божий рай;
Усяка пташечка, радіючи, співала,
Весну і літо привітала.
В тому гаю два голуби були
І, як брати, любесенько жили, –
Дай, Боже, так і людям жити.
Чого б, здається, ще хотіти?
Кохати б доленьку свою
І воркувати мило, тихо, –
Так ніт же! І в гаю
Никає завидующе лихо.
Знайшовся божевільний Шпак
І брата меншого він став дурити брехнею
І так, і перетак:
– Що ви пишастесь долиною своєю,
Коли ще більше світа є?
У вашому гаю – що можна тут побачити?
Вівчар між нивами манячить,
Нічого дивного нема,
Тут тільки й ласощів, що просо та пшениця...
А що таке, спитати би вас, жар-птиця?
Диковинки такі, як там,
І не присняться вам.

II
Наслухавсь Голубок Шпакової дурниці,
Аж крильця трусяться летіти до жар-птиці.

І став він братові казати:
– Я хочу, братику, летіти побачити світа;
У нас ще багато буде літа,
Далеко влітку облітати.
Почув би ти, що Шпак розумний каже, –
Завидно стане хоч кому. –
Брат здивувався і так сказав йому:
– Шпак нісенітницю таку тобі розмаже,
Що й груші на вербі ростуть!
Шпаки, я знаю, брешуть дуже,
А дурні їм і віру ймуть.
Не гріх, не жаль тобі, мій друже,
Мене покинуть і майнуть?
Нас птиці осміють:
Жили, жили та й розлетілись...
Хіба ж на те ми подружились,
Щоб потім плакати, жалкувати?
А братик знов своє:
– Не надовго ж я хочу полетіти –
На тиждень чи на два, а потім і вернусь,
І знов ми будемо з тобою вкупі жити;
Не бійся, братику, я ж не боюся;
Побачити хочеться мені жар-птицю дуже.

III
Остався Голуб сам; сумуючи, сидить;
А неслауханий брат летить, летить...
Де не взялась на небі чорна хмара,
І блискавка, і дощ, неначе божя кара.
Одуматься не встиг –
Назустріч знов біда велика:

На його кинувся Шуліка;
От-от би Голубок пропав, –
Де взявся Орел – і ворога прогнав.
Біда біду, як кажуть, кличе:
Десь хлопчик недалечко був,
На його цуркою шпунув
І в голову якраз ударив дуже...
– Ой, де ж ти, братику, мій друже! –
Схопившись, крикнув Голубок –
І повернув у рідний свій куток.
– Ой краю мій, мій раю!
Тебе я привітаю! –
Промовив він, спускаючись у гай.
– То Шпак мудрований хотів мене
звести, –
Жалівся менший брат, – голубчику,
прости!
Тепер тебе довіку не покину.

IV
На крильцях правдоньки я баечку пустив,
Щоб всякий знав і розумів,
Що в світі божому нема кутка без горя
Не тільки тут, а і по той бік моря.
Кому мандрівка сміх, кому усе дарма,
Хто вітриться кудись шукать
якогось раю, –
Тому я приказку стареньку нагадаю:
Там хороше, де нас нема.

Леонід ГЛІБОВ (1827 – 1893).

Рубрику веде Валентин ШУЛЬГА.

ДУМКИ ШКЕРЕБЕРЬ

Глобальне потепління зачепило і світову політику: холодна війна поступово теплішає.

Наївно чекати гречності від того, кого обрали за гречку.

Старий лозунг на новий лад: «Догнати й перегнати Гондурас!»

Перша ознака того, що властивість вагітне революцією, це коли від астерів нудить.

Коли держава думає про нас – це демократія, а коли за нас – це диктатура.

Парадокс: коли відмивають брудні гроші, вони стають ще бруднішими.

Оптимістична перспектива: «Можливо, лайно, в якому ми зараз живемо, колись стане добривом для нащадків».

Робота відрізняється від пенсії тим, що з роботи йдуть, а з пенсії – виносять.

Шулера виграють, а герої перемагають.

Песимісти не сподіваються на краще майбутнє – вони в ньому вже живуть.

Якщо з корабля першим біжить капітан, а не штурман, – це державний корабель.

Вибори – медовий місяць кохання між політиками й народом.

Юрій МЕЛІХОВ.

Хвиля свинячого незадоволення прокотилася галявиною. Обурювалися навіть маленькі поросята, яким від роду було всього кілька місяців. Страх за своє майбутнє у темніших лісових жителів наростав із кожною хвилиною. Його ще підсилював поголос, нібито на диких свиней, якщо вони не погодяться здатися добровільно, наравлять африканців.

ську чуму, від якої за останні п'ять років загинуло майже 200 тисяч їх білошкірих родичів.

– Що будемо робити? – кнур-старішчина звернувся до свинячої громади. – Я вважаю, що це просто свинство зі сторони уряду. Українське сало було і є «національним продуктом». Хто хоче висловитися?

– Є пропозиція усім стадом емігрувати за межі країни, – почулося із натовпу.

– Поки не побудували «Стіни», – додав інший свинячий голос.

– А я проти перетину кордону! – до трибуни дріботіла молоденька свиня. – Ми маємо бути патріотами своїх, а не чужих лісів.

– Так що ти пропонуєш? – сердито закричало свиняче товариство.

– Звернутися до уряду з такою пропозицією. Ті гроші, що уряд планує використати на будівництво «Стіни», передати на спорудження свинячих комплексів для білошкірих свиней. І нас залишити у спокої. Звернення до уряду на збільшення свинячого поголів'я підготовлений. Підтримаємо наших білошкірих родичів – захистимо себе.

Свинячий натовп загудів. Усі радісно крутили хвостами і хвостиками, попотіли вухами, цілувалися рилами і рильцями, і намагалися один одного перехрюкати.

P. S. Як стало відомо «Інтернет-агенції «Перця» (IAP), того ж дня звернення темної свинячої громади отримали в уряді та в Міннарополітиці. Що ж, разом із білошкірою громадою будемо чекати результатів. Головне, щоб це не було у свинячий голос.

Аркадій МУЗИЧУК.

Наші колишні, наші нинішні та наші, сподіваюсь, майбутні – любі, дорогі й кохані жінки!

Спасибі вам за те, що ви у нас є! І сповнюєте наше чоловіче життя постійним неспокоєм і проблемами, без яких було б просто нестерпно і нудно нам усім жити!

Адже всі ваші свідомі діяння проходять у нещадній боротьбі за рівні з нами, чоловіками, права. В яких, кажуть, і криється оте найжаданіше жіноче щастя. Бути завжди на рівних...!

даємо перед вами шапки, стаємо на коліна і схилиємо свої голови, сподіваючись на ваше милосердя.

У розвинених країнах світу вже давно утвердилася правова норма, що з двох думок із будь-якого приводу і будь-якого питання думка може бути або тільки жіноча, або не-правильна.

А чи знаєте ви, що всі ці жіночі примхи-вольності пішли у світ саме з України. Оскільки українки споконвіку давали чоловікам добря-

ки... Хоча в тих обов'язках чимало є такого, від чого краще справді триматися подалі.

Принаймні чоловічий погляд на протилежну стать тепер може каліфікуватися як сексуальне домагання, за яке можна елементарно загризти під суд. Тому чоловікам тепер на жінок бажано не дивитися.

Зате жінки-звитажці у порядку превентивного самозахисту самі в різний спосіб порушують «зобов'язувальні» права чоловіків, не чекаючи, поки ті порушать їхні.

Щоправда, не всі чоловіки можуть таке невольницьке життя витримати і тому збочують з правильного шляху. Дехто бунтує і тікає світ за очі або куди ближче – до, скажімо, бібліотеки, щоб там за кухлем пива...

Але, на жаль, більшість шаровароносців слухняно кориться жінкам. Завдяки такій селекції з'явилася навіть нова порода фемінізованих чоловіків, сексуальні меншини, одностатеві шлюбні і відбулася сексуальна революція, яка звільнила жіноцтво від усього жіночого, а чоловіцтво від усього чоловічого.

Шлюб став пережитком, а родина – прикорм винятком, а не правилом, з'явилися особи нетрадиційної сексуальної орієнтації і навіть особи третьої статі, які обирають собі стать за власним бажанням.

Бездітність стала похвальною, а те, що раніше називали коханням, тепер офіційно вважається тимчасовим потьмаренням розуму і з 2016 року внесено до реєстрів нервових чи душевних захворювань.

Та в День жіночого свята і поза ним ми вважаємо за свій свяятий журналістський обов'язок нагадати жінкам про окремих явних і прихованих маніяків, які іще в чималій кількості розгулюють Україною серед представників чоловічої статі традиційної орієнтації.

Стережіться їх, наші любі, дорогі і кохані жінки! Цих збоченців-маніяків, на щастя, легко розпізнати. А саме: вони легко видають себе, коли пропускають вас перед собою у приміщенні чи ліфті. Коли поступаються місцем у громадському транспорті. Коли подають вам верхній одяг або руку, щоб допомогти зійти зі сходів. Коли говорять вам компліменти. Коли проводжають додому. Коли намагаються заманити вас квитками на концерт чи в кіно. Коли роблять подарунки чи підносять квіти.

Це дешеві прийоми, до яких зазвичай вдаються усі маніяки, щоб улестити жертву, а по-

Чоловічо-вітальний есей

ні в чому не поступатись своїм правом...

Скажімо, служити у збройних силах чи поліції, носити зброю і воювати нарівні з чоловіками. Заради цього ви, коли були амазонками, випалювали собі перси, щоб вони не заважали вам стріляти в чоловіків із луків і кидати в них списи під час початку чи завершення сезону шлюбних ігор Гіменея...

За право носити однаковий із чоловіками одяг, їздити верхи у чоловічому сідлі, пити міцні алкогольні напої і палити тютюн, боксувати на рингу і грати у футбол.

За право працювати нарівні з чоловіками на найтяжчих фізичних роботах і отримувати однакову з ними зарплату.

За вільне кохання без родинного рабства і кайданів облудної, лицемірної моралі.

За рівні з чоловіками виборчі права та мати особливе право на їхні аліменти чи зарплату, яку ви любите відбирати в них...

За заборону сексуальних домагань і переслідувань з боку усіх, навіть власних законних чоловіків.

За право переривати небажану вагітність. За припинення віковичного домашнього, психологічного та економічного насильства чоловіцтва над жіноцтвом.

За право бути завжди, в усьому і скрізь правими, святими і непогрішимими.

І ще багато і багато за що.

Слід чесно визнати, що у цій святей боротьбі ви багато чого досягли. Тож 8 Березня ски-

чого перцю за порушення будь-якої гендерної рівності.

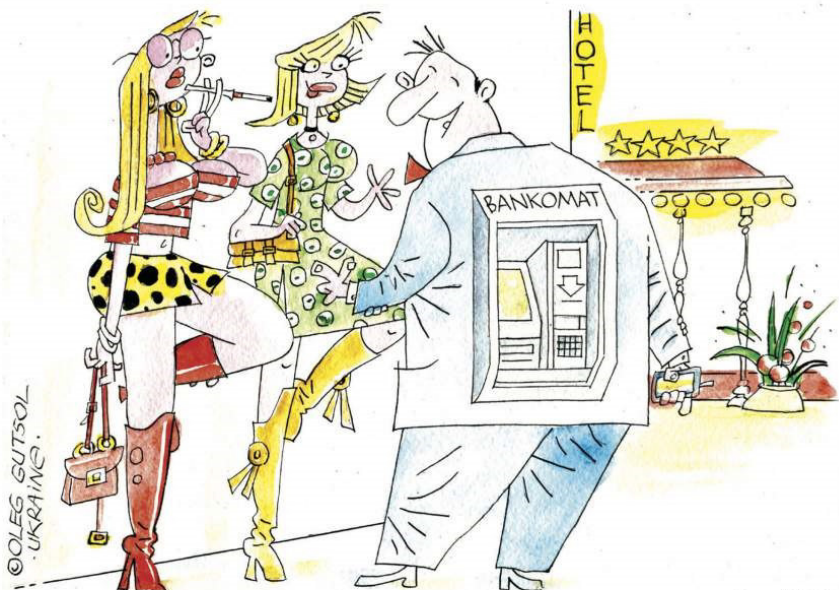
Тому зараз ви ходите в штанах, п'єте все, що п'ється, гасаєте за кермом автокарів і палите, аж змог до обрію стоїть...

Тепер вам також не звикати до відбійного молотка чи кувалди. Ви займаєтесь пауерліфтингом, виступаєте на подіумі, піднімаєте над собою тонни заліза і б'єтесь у поєдинках зі спортивних єдиноборств. Ви звільнилися від родинного рабства та скинули пута облудної моралі... Маєте право на превентивний захист від потенційних залицянь, на одностатевий шлюб і на переривання вагітності...

Натомість ваша невблаганна рівність впровадила суцільне економічне, психологічне і домашнє рабство для чоловіцтва. Ви завжди і в усьому праві, навіть тоді, коли помиляєтесь. Хіба це не щастя?!

Авжеж, завдяки вам і вашій переможній боротьбі світ невпізнанно змінився. Чоловіки — вже не сильна стать! А швидше — ніщо! Щоб вижити та не дати себе зацькували остаточно, чоловікам довелося не просто мінятися, а подекуди навіть міняти свою стать. Бо їх тепер жіноцтво переслідує навіть за те, що, власне, і робить їх чоловіками — за цікавість до жінок! Жінками їм ставати тепер безпечніше. Хоча народжувати вони наразі так і не навчилися...

Чоловіком, погодьтесь, нині бути навіть небезпечно. Бо зрівнявшись в усьому з нами в правах, ви, жінки, у своїх підступних намірах пішли ще далі – залишили нам самі обов'яз-

Олег ГУЦОЛ

Дмитро СКАЖЕНИК

тім наглумитися, накинувши на неї шлюбне ярмо. Це явні ознаки домагань, за які їх слід тягнути до суду! А ще ці розпусники настирливо хочуть переконати вас, що ваша сила — у вашій слабкості.

А дзуськи! Будьмо винятково пильними!..

Проте, як не шкода, і серед жіноцтва й досі є чимало розслаблених маніячок, які вірять і радіють своїм підступним спокушальникам, коли ті ведуть їх до шлюбу і роблять із них берегинь хатнього вогнища і розпорядницю родинного бюджету.

Цих «недожінок» також легко розпізнати: вони носять коси і спідниці, не п'ють, не палять, не залишаються до ранку на корпоративах, повертаються додому вчасно, не їздять з начальством у відрядження, не цмулять у пивницях пиво, ночують вдома, ощадливі, збирають на відпустки, не матюкаються і навіть... мають дітей!

То чи не цим старомодним створінням так і хочеться радісно гукнути на всі груди:

— Слава вам, наші чарівні, наші любі, наші ніжні, наші справжні жіночі... Жінки!..

Gin-gin — ура!

Мудрував Тарас КІНЬКО.

Дмитро СКАЖЕНИК

НОВИНИ ОДИМ РЯДКОМ

Створене перше в Україні корпоративне ООО (офіційне об'єднання олігархів).

Корупційна компанія «Чисті руки» змінила назву на «Швидкі ноги».

Група ромів запатентувала бренд «Позолотіть ручку», який намагалася приватизувати група корупціонерів.

Товариство «По лобі» налагодило для урядовців виробництво граблів із зубцями на двох кінцях.

У зв'язку з реформами у тіньовій економіці буде відключено світло на невизначений строк.

Верховна Рада відмовила у перейменуванні назви села Козацьке на Жебрацьке.

У Соціальній партії у розпалі збирання колишніх членів, що походили з різних політичних структурах.

Рядкував Михайло СТЕПОВИЙ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— А зараз, панове депутати, проведемо на полігоні тренінг по захопленню та відбиттю трибуни від нападників!

ЖОРНА

Стоматолог Бездаренко
Надвечір по п'яній
Вирвав зуба із корінням
Бабусі Тетяні.

«Хоч язик залишив цілий
Лікар-придибайло?» —
Піджартовував з дружини
Чоловік Михайло.

Але жінці після цього
Не до жартів було.
Бо до ранку їй щелепу,
Наче м'яч, роздуло.

Стрімголов помчав старенький
У сільську пекарню,
Щоб завезли бідолашну
В обласну лікарню.

Шістсот гривень довелося
За бензин віддати.
За що ж тепер свою бабу
Діду лікувати?

Змилювались сусіди —
Жінки, чоловіки.
Та не вистачило й цього
На дорогі ліки.

Дід Михайло з переляку
Продав і корову —
Хотів дуже мати вдома
Бабусю здорову.

Як вернулись до Тетяни
Натхнення і сила,
То сусідам і знайомим
Так оголосила:

«Як нема грошей у тебе,
Потрапиш під жорна...»
Ось така в нас, люди добрі,
Медична реформа.

Микола ЮРЧИШИН.

Перцанське антикорупційне Бюро

З ПЕРШИХ ВУСТ:

– У новому році Генеральна прокуратура уже затримала 1682 хабарники.

Юрій **ЛУЦЕНКО**.

Генеральний прокурор України

– У 2017 році 264 особи викрито на спробі підкупу поліцейських, а за три місяці поточного року уже розпочато 50 кримінальних справ.

Сергій **КНЯЗЕВ**.

Голова Національної поліції України

ЦИТАТА

«Золоті зливки, я думаю, у тому сенсі, у якому вони в мене є, має на сьогодні кожен громадянин. Так, вони є, і вони подарункові», — Лідія Гаврилова, голова Державної аудиторської служби, після обшуку агентами НАБУ

**Раніш гребла, тепер гребу
До себе. І все мало.
І де взялось оте НАБУ,
Що все конфіскувало?**

ХТО ВКРАВ МОЄ ЗОЛОТО?

А куди ж поділися мої зливки золота? Бо, як стверджує пані Лідія Гаврилова: «Кожен громадянин має сьогодні ці дорогі скарби золотих запасів». Якщо так, то хто їх у мене поцупив? По кілька раз пере-

питав усіх родичів і знайомих, перемацав від них усі подарунки і, по-перше, ніхто добровільно не зізнався, а, по-друге, ні високої, ні низької проби золота не знайшов. Не інакше як доведеться звертатися до детективів НАБУ. Пані Гавриловій пощастило – агенти того самого Бюро самі прийшли до неї, аби взяти під захист її подарункові зливки, а мені треба йти самому і доводити, що вони були у мене у «тому сенсі», що кудись зникли.

Михайло **СТЕПОВИЙ**.

ЗАВ.

Валерій ЧМИРЬОВ

«...Я тут служу; коли хочеш,
В дворец попытаюся,
Ввести тебе. Только, знаешь,
Мы, брат, просвещенны, —
Не поспешишь полтинкою...»

Т. Г. Шевченко.
Поема «Сон»

Як кажуть, кожному хапузі
Від Перця буде по заслугі –
Почесний орден. Зовні скромний,
Але зате він... безкоштовний.
Для декого можливо, дивний.
Та головне – він ексклюзивний.

ЗОЛОТІ ЗЛИВКИ

Що не кажіть, а найщедріші люди живуть в Україні. Останню сорочку готові зняти із себе, аби тільки сусіду чи знайомому було тепло.

А вже щодо подарунків, то й не казати, не розмінюються на дрібниці. Якщо вже дарують, то найдорожчі авто, будинки, квартири. А якщо золото, то лише зливками, батонами, унітазами і т. п.

А ви думали, що золоті дощі бувають лише у казочках. В Україні, що не рік – то по кілька золотих злив. Причому, у будь-яку пору року. І, як правило, лише у чиновницькі, а точніше, у керівні руки – від ЖЕКу до адміністрації Президента, уряду, Верховної Ради, спрямовані ці потоки.

А якими щедрими бувають засівальники. І не із житом-пшеницею і всякою пашницею приходять на свято новорічне раз у рік, а у будь-який буденний день і прямо до службового кабінету і засівають «хто гривнями, хто доларами».

Не скупі ми з вами, хто б що не говорив. Може тому й такі... бідні? А?

Аркадій **МУЗИЧУК**.

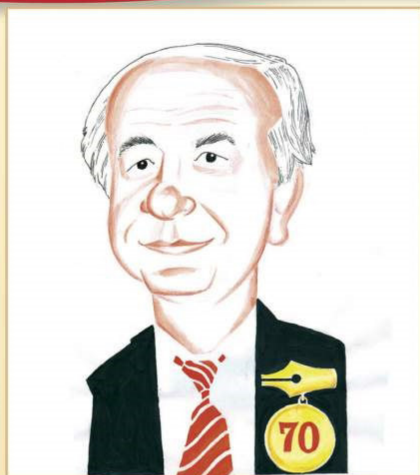
Володимир СОЛОНЬКО

Беріть хоч сто раз на поруки
Крадія-чинушу.
Відмить не вдасться брудні руки –
Не чисту має душу.

Вітаємо ювіляра!

Дружній шарж Володимира СОЛОНЬКА

Заслуженого журналіста України,
фундатора незалежної преси,
першого головного редактора газети
«Урядовий кур'єр»,
лауреата численних журналістських премій,
секретаря НСЖ України,
давнього друга і побратима «ПЕРЦЯ»

Михайла СОРОКУ

з його першою славною датою –

70 років!

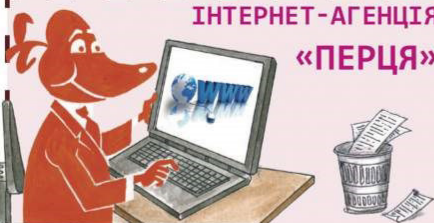
Володимир СОЛОНЬКО

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– Тепер судити втікачів буде краще... Хоч хтось у залі е!..

ІНТЕРНЕТ-АГЕНЦІЯ «ПЕРЦЯ»

ДЕТІНІЗАЦІЯ ПО-УКРАЇНСЬКИ

Середній розмір тіньового сектору в структурі економіки України досяг 44,8%. Такі дані передав нашому уряду Міжнародний валютний фонд. Але Міністерство економічного розвитку і торгівлі, як це уже не раз бувало, не погодилося з такою цифрою і тикнуло під носа експертам фонду свої підрахунки. Мовляв, ми теж не ликом шиті – уміємо рахувати. І виявилось, що третина економіки все-таки ще в тіні. А якщо точніше, то 33%, тобто на 3 відсотки менше, ніж рік тому. Чи не правда, «ударні» темпи детінізації демонструє влада? Не на одну п'ятирічку вистачить роботи.

**Собі чинуші шито-крито
В тіні розширюють корито,
Тасують, наче карти, гроші,
А людям – продовольчий кошик.**

ЖЕБРАЦТВО ПО-ДЕРЖАВНОМУ

Обслуговування зовнішніх боргів обходиться державі щороку в 130 млрд грн. «Це величезна сума, яка є тягарем на бюджеті кожної української сім'ї. Звичайно, якби ми не обслуговували цей борг... уявіть, скільки б могли зробити хороших справ», – поскаржився прем'єр-міністр В. Гройсман членам власного уряду і «попередників» згадав. Поспівчували урядовці своєму керманичу і колективно розвели руками, мовляв, не можемо ми самостійно, без зовнішньої фінансової підтримки, розвивати економіку. Що зробимо – віддамо, що вторгуємо – проїмо. Отак і живемо – від траншу до траншу. Словом, жебракуємо.

**Невже такі ми безпорадні?
Що не візьми – «пасемо задніх».
Невже в майбутньому нам світить
Будь жебраками у півсвіту?**

НАКИВАЛИ П'ЯТАМИ

Трьом сотням корупціонерів Національного антикорупційного бюро та Спеціалізована антикорупційна прокуратура наступили на хвоста за період своєї діяльності. Але, на жаль, більшості з них зустріч із детективами все одно, що мертвому кадило. Через наш дірявий державний кордон вони спокійно накивали п'ятами у 57 країн світу. Тепер їх звідти випрошують, вимолюють, викурюють різними способами. 130 запитів нібито задоволено. Та це лише хабарники найвищого ешелону влади, тобто особливо крупна риба.

А скільки різних дрібних чиновників-казнокрадів звили собі гніздечка на різних материках, поцупивши з кишені українців мільярди різної валюти, можна лише здогадуватися. Причому багато із них втекли прямо з-під носа правоохоронців. Хоча б у цьому наша влада може поділитися досвідом.

**Та сподівання все ж даремні,
Що із обжитих тих країв,
З офісних зон в наші тюремні
Попереводають крадіїв.**

Черговий Панько БЛОГЕР.

Володимир СОЛОНЬКО

Грядущий хам вже навіть не гряде,
Уже він сам в грядущє нас веде.

Ліна Костенко.

«Я люблю цю країну навіть без кокаїну...» Не варто сприймати, шановний читачу, це блудослів'я за вільний переклад творіння якогось наркоділка з далекої нам Колумбії чи Венесуели, таких щедрих на усілякий рослинний дурман. «Так каже Сергій Жадан», — щоденно втовмчає в мізки непросунутих співвітчизників «Громадське радіо», певно, заздалегідь погодивши розкрутку із замовником. Певно, наш кокаїнозалежний віршотворець любить своїх близьких і рідних тільки під впливом галюциногенного зілля, а «цю країну», вочевидь же не Перу, а Україну, бач, «і без допінгу навіть». До чого «жертвна любов»? Поза тим, замість просування в суспільну свідомість класичного, доброго й вічного, як «Любіть Україну, як сонце любіть», або ж «Як тебе не любити, Києве мій», чи більш пісенного «Для мене лишається дивом із див моя Україна», «Люба мати Україно, я ж травиночка твоя» і ще багато-багато іншого щемкого, потаємного, впарюють отаке... Бо воно стало модним. Та як батьки наші казали: «Що дурно — то й модно».

Гадаю, в часи розгнужаної реклами пропагується і розхвалюється виключно непотріб. Заходжу на відповідну сторінку світового павутиння, щоб, так би мовити, ближче пізнати нашу знаменитість. А там... О, Матка Боска! Розтиражована і в профіль, і в фас жаданівська «Натаха». Признаюся, таку неприховану похабщину нечасто стрінеш у пописуючого брата. Бо навіть вельми модна на сьогодні свобода слова аж ніяк не передбачає настільки відвертої нецензурщини. Тому з етичних міркувань утримаюся від цитування. Принагідно ж спали на думку вірші Ігоря Кобзева: «У наших предков, у славян //

Меж дел великого значенья // Всегда к речениям, к словам // Жило особое почтенье». І далі: «От тех времён, от тех племён // Дошли к нам дивные творенья, // Где что ни строчка — то закон, // И что ни слово — откровенье». Йому суголосний і киянин Віталій Іващенко: «Завжди уважно ставлюся до слова. // Йому я довіряю наче другу. // У душ красивих і красива мова. // Убогість слова — це убогість духу». І майже риторичне: «Хто виховав це вузьколобе панство, // Яке, крім матюків, не знає слів». Можливо, наш зірковий віршувальник насправді не слов'янського роду-племени?..

А далі подібую таке: «Я вигадаю нові лі-

НЕ ВСЯК ЖАДАН

ЖАДАНИЙ

тери та розділові знаки, // я вб'ю всіх старих поетів, які ще щось пишуть», — не вгамовується титулований пііт. Добре, що сам я не римую і наче й не старий, а то неодмінно попав би «під роздачу».

Відверто кажучи, від такої жаданини вже не просто запах — гнітючий сморід, як і від «бузини». І знамениті рядки Тараса Шевченка відтак мені прочитались дуже злободенно: «Ну що б, здавалося, слова... // Слова та голос — більш нічого. // А серце б'ється — ожива, // Як їх почує!.. Знать, од Бога // І голос той, і ті слова».

Звернімо тепер увагу на філософствування Сергія Жадана. «Безсилля мови» — так звється стаття, що побачила світ в одному із чисел журналу «Наше время». Воно ще б нічого, якби автор писав про власне мовне безсилля, що, з огляду на наркозалежну любов до України, таки має місце. Але ж уза-

КЛЮЧ У БЕЗСМЕРТЯ

Жарт

Йшов з базару...

Житейська марнота...

Йду. І вірш мені в голову йде!

Шарпонував із кишені блокнот.

Записав, бо ж, дивись, пропаде...

Підійшов до квартири.

В кишеню — є блокнот,

а ключа в ній нема...

Аж дійшло до душевного щему.

Потім думаю: «Це я дарма...

Ну згубив... То життєва марнота.

Творчу душу таким ось не муч.

В тебе ж он у звичайнім блокноті

до дверей у безсмертя є ключ!»

Анатолій НЕНЦІНСЬКИЙ.

с. Хмельницький.

гальнюючий вислів, винесений в заголовок, неодмінно створює хибний посил читачеві, формує в нього фальшиві орієнтири і врешті-решт провокує свідоме, упереджено негативне ставлення і до мови. Загалом же стаття так собі, ні про що, як, зрештою, і добрий шмат доробку пана Сергія. То ж після цих прозововіршованих одкровень так і хочеться спитати тоном персонажу вже згаданої «Казки...» Леоніда Філатова: «Хлопче! Ти не засланий до нас?».

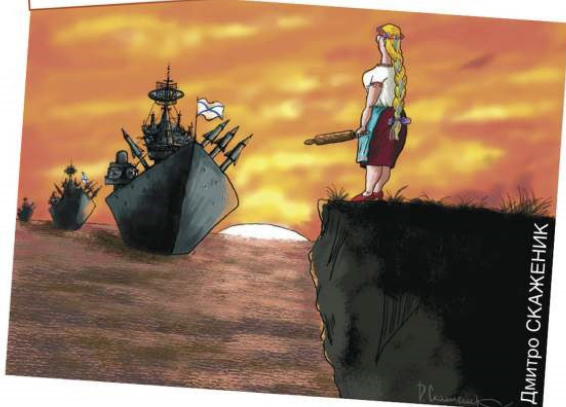
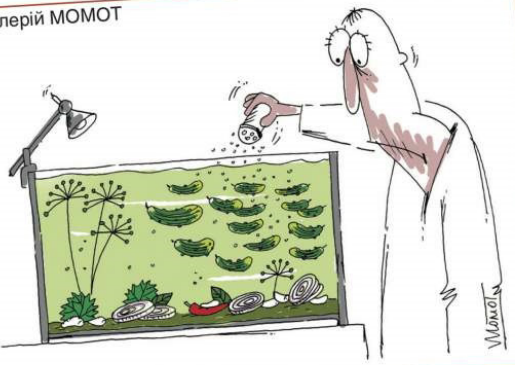
І, хоч як прикро після всього, пан Жадан вкотре відзначений премією, тепер вже імені Василя Стуса, присудженням якої від імені «вдячних поціновувачів» віднедавна опікується Києво-Могилянська академія. Либонь, «доценти з кандидатами, любими аж до сліз», нестямно зачарувалися «неперевершеним», самі «заплутались в нулях», чи, що є більш вірогідним, вчиняли за вказівкою. Однак тепер, як не кумекай, а «лопатами та вилами не виправиш дефект». Цікаво, що сказав би на ці речі престижному вишу та й взагалі сам Василь Стус. Бо, як на мене, значення премії тільки нівелюється. Поміж іншим, таких лауреатських медальок в засіках у пана Сергія вже понад двох десятків (окремі геть зовсім провладні). Та «гроші проіси — а сором лишиться», — застерігала колекціонерів усілякої біжухерії незабутня Файна Ранєвська. Звісно, коли він був, той сором.

Тому у автора статті є всі підстави зазначати, що усіляко проштовхуючи розхристану «талановиту молодь», українське суспільство доводять до стану біблійних Содом і Гоморри. Тобто повсякчас закладає підвалини повної розбещеності, хаосу в головах, безладдя, духовного зубожіння і, як наслідок — виродження нації. А відтак такий собі доморощений «вірус» (з врахуванням такої бурхливої імітації активної діяльності) ой як довго ще буде «полонити серця і душі» простодушних українців. І так буде, допоки ми дійсно не втямимо, за кого насправді нас мають наші марнословни.

Василь БІЛИЦЬКИЙ.

с. Водяне Запорізької області.

Валерій МОМОТ

Дмитро СКАЖЕНИК

Анатолій ВАСИЛЕНКО

– Звільняємо Шуку з посади за пасивність. Натомість беремо Акулу. Нічого, що вона без диплома, зате зубата!

ВИБРИКИ ПЕГАСА

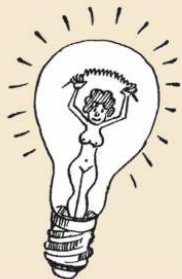
У мене сьогодні
целофанові крила
які не вмирають
в землі
але
розповзаються
від подиху
сонця

Андрій Криштальський,
«Срібні вежі світанку», 1996 р.

ЧУДОВА ШТУКА – ЦЕЛОФАН

Який підступний сонця подих.
Ти бач: розплавлює крило –
І все єство моєї вроди
Нахабно в землю потекло.
Та я давно напевне знаю,
Який чудовий целофан –
Він не гниє, не помирає:
Переповзає в інший стан
І потім нищечком чекає,
Що завтра зморене крило
Бетоном хтось позаливає,
Щоб сонце більше не пекло.

Ніч
ожинове варення
намащене на шибку
не раз
зішкрібала його
щоб поласувати
напевно
тому я брюнетка

Ольга Ляснюк,
«Третє бажання», 2004 р.

БРЮНЕТКА ВНОЧІ

Я брюнетка. Тому я голодна.
Особливо вночі так страждаю:
І варення із шибок холодних,
Як не бачить ніхто, зішкрібаю.
Просто банка з варенням
розбила
І заляпало вікна в кімнаті.
Та нарешті я вволю наїлась –
Ми цей рік на ожину багаті.

Жінка схожа на лампочку
сміється світлом
знімеш абажур
засоромиться
але засяє ще яскравіше

Ольга Ляснюк,
«Третє бажання», 2004 р.

ЖІНКОЛАМПОЧКА

Люблю я жінок повновидих,
На лампочку кругленьку схожих:
Прозорих, чистеньких, помитих,
Гарячих, усміхнених, гожих.
Та нині я чорно сумую –
Аж душить холодна зажура:
Всю ніч нині мацав одну я –
Та геть не знайшов абажура.

Просто дівчина
на крокодилові дерева
ох і печальна ж екзотика Стиру
а я замріявся
про кленові капці
пошиті з вітру
на твоїх ноженятах
не розсмішай верби
і не засмуть хмари
небо з-під вій це надовго
надовго
навіть якщо струна увірветься
буде Стир
і крокодил на березі

Андрій Криштальський,
«Срібні вежі світанку», 1996 р.

КРОКОДИЛИ НА БЕРЕЗІ СТИРУ

Вчора з кумом були коло Стиру:
На пеньочку попили кефіру,
Самогонки плящину вглушили.
Глянув: леле, довкіл крокодили!
Лазять, гади, немовби примари,
Смішать верби, засмучують хмари,
Всі у капцях, із вітру пошитих
Та листочком кленовим підбитих;
Так і хочуть струну увірвати
І з-під вій синє небо забрати.
Та я просто отак не здаюся:
Ні дівчат, ні потвор не боюся.
Ми ще слоїка з кумом вдушили...
Раз – і щезли усі крокодили.
Як це добре, що Стир не болото,
Бо могли бути ще й бегемоти.
Тож до Стиру я більш не ходжу –
Все верлібри чудові пишу.

Гнат ГОЛКА.

Сторінка для дітей

ХТО СКРИВДИВ СНІГОВУ БАБУ

До судді Сніговика,
До його зимівника
Прийшла Баба Снігова
Захищати свої права.

— Я вночі зазнала лиха:
Хтось підкрався тихо-тихо
Й заподіяв мені збитки.
— І що: є у тебе свідки?

Можеш ти назвати їх?
— Місяць, ніч, мороз і сніг.
Посміхнувся суддя про себе:
— Якісь дивні свідки в тебе.

Справа ця не є секретна,
Тож розкажу все конкретно.
— Мала я морквяний ніс.
Половину хтось відгриз.

Капустяні з'їли вуха.
Чим тепер я буду слухать?
Від мітли із гілочок
Залишився лише дрючок.

У судді Сніговика
Була відповідь така:
— Проведемо слідчі дії
Й покараємо злодіїв.

Але поки їх шукали,
То весняні дні настали.
Зник мороз раніш за всіх,
Потім Баба, суддя, сніг...

Попрощались із зимою
Й стали талою водою.
Тож ніхто не знає досі,
Хто і як відгриз півноса,

Вуха з'їв, мітлу обгриз,
Бабу всю довів до сліз.
Хто ж були ці лиходії —
Відгадати є надія?

Якщо є — скажіть тоді.
Все перекажу судді.

Аркадій МУЗИЧУК.

ЗАГАДКИ

Хатинка маленька,
Скляна і кругленька.
Без дверей, без віконця,
А світить, як сонце.

(еґґооимогодихжәз)

По колу рядочком
Візок за візочком,
Не їздять — літають немов.
Усіх, хто бажає
страху не має, —
Готові возить знов і знов.
Ні крил, ні коліс, ні керма
У візочків нема.

(ііәәсәл)

Я лечу, бо маю крила,
Помогає вітру сила.
Сам злетіть не могу вгору,
Бо не маю я мотора.
Інше все — як в літака,
Але назва не така.

(дәәәлц)

Аркадій МУЗИЧУК.

Він буває сірим, білим,
Шоколадним... Не співає...
Спільного із крокодилом
Нічого нічого не має...

Злюка величезна, довга,
Ще й зелена... Всіх з'їдає.
З зайцем спільного нічого
Ця рептилія не має...

Добуває під корою
Корітів і жуків,
Заробляє головою
Термінатор шкідників.

Цюкає і мотиліає,
Наче молоток відбійний,
Самовіддано штрикає
Довбанисько професійний.

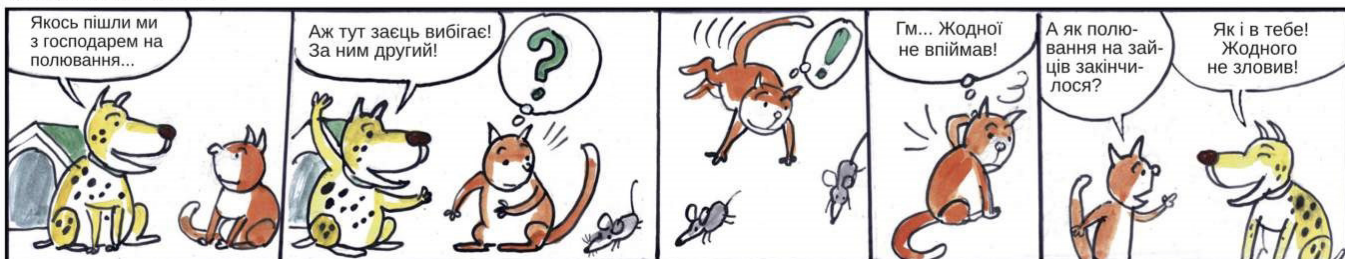
Головою всі ковтають,
Часом розум там тримають...
Цей же знай собі довбає!
От казан дебелий має!

Олександр СТАХОВСЬКИЙ.

Малюнки Олексія КОХАНА

Анатолій ВАСИЛЕНКО

НАРОДНІ УСМІШКИ

ДЕ КРАЩЕ

Розмовляють дві жінки:

— Ні, що не кажіть, а не в грошах щастя — багаті теж бувають нещасливі!

— Згідна, але погодьтесь, шановна, що плакати краще у власному «Мерседесі», ніж у трамваї.

ДІЛЕННЯ

— Коханий, коли ми одружимося, я буду ділити з тобою всі твої переживання і турботи.

— Але ж, мила, в мене нема жодних переживань і турбот!

— Я ж кажу — коли ми одружимося.

ЯК ПОВЕРНУТИ?

Жінка заходить до психолога:

— Лікарю! У мене чоловік не працює вже три роки. Випиває, б'ється, все виносить з хати і продає, по господарству нічого не робить, приводить друзів додому і своїх подруг... А нещодавно пішов від мене. Лікарю, порадьте, як мені повернути його...

ПЕРЕДАЧА

Юнак звертається до дівчини:

— У мене до тебе таке почуття, що не передати словами!

— Передай грошима.

Я ЩЕ МАЮ...

— Як поживаєш? — пробує завести бесіду з дівчиною молодий хлопець.

— Дякую, добре.

— А як почуваєшся твоя мама?

Та сама відповідь.

— А як почуваються твій брат і сестра?

— Дякує, добре.

Хлопець не знає, про що далі вести розмову. Дівчина приходить на допомогу:

— Я маю ще діда й бабу.

ПРОПОЗИЦІЯ

— Моє кохання до тебе, Надійко, таке велике, що я пішов би за тобою на край світу. Щоб тебе завоювати, готовий на все!

— Ось і добре. Поговори, будь ласка, з моєю мамою.

СЮРПРИЗ

На день народження чоловіка жінка говорить до нього з вітальні:

— Милий, ти навіть не здогадуєшся, який сюрприз я тобі приготувала.

— Вже йду. Покажеш?

— Почекай, нехай одягну!

Повідомив Василь **МОМОТЮК**.
с. Росошани Кельменецького району
Чернівецької області.

ЗНАЙОМСТВА НЕ БУДЕ!

...А буде те, що Анатолія Кізлова нема чого вкотре представляти. Ні читацькій громаді, ні, тим паче, колегам. Бо його і без того чимало хто знає. І не тільки як професійного журналіста, оригінального майстра фоторепортажу, а ще й як автора дотепно-гуморних, колючо-гострих — що цілком природно відповідає і характеру та складу мислення самого Анатолія! — та, головне, неординарних карикатур із глибинним філософським змістом, де чіткий авторський задум органічно поєднується з бездоганним графічним виконанням.

Анатолій Кізлов є активним і давнім «братчиком» Товариства карикатуристів України. І успішно продовжує представляти свої талановиті роботи на численних виставках, його веселі малюнки друкувалися і друкуються... А втім, перелічувати всі газети та журнали, які надавали і надають даровитому художникові свої сторінки, певно, не варто, бо список вийде чималий і тільки займе місце, відведене під авторський доробок.

Краще повідомимо нашим читачам іншу, не менш достойну, новину: кілька місяців тому Анатолій Кізлов, окрім штатної багатолітньої роботи в шанованій і тиражній народній газеті «Сільські ВІСТИ», став ще й повноправним перчанином, посівши у III Веселій республіці «Перець» посаду «фоторепортажиста-карикатуриста».

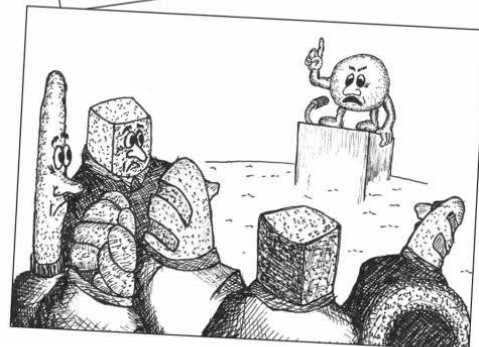
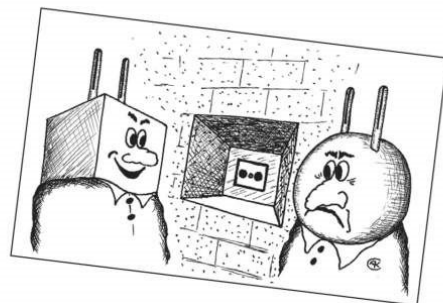
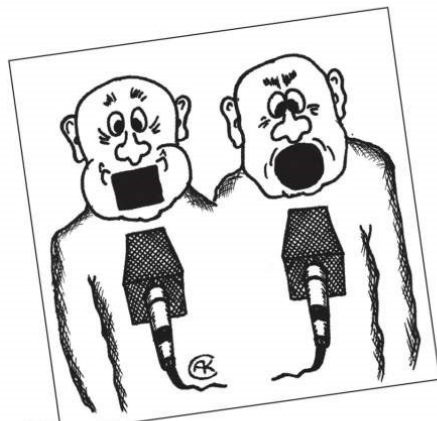
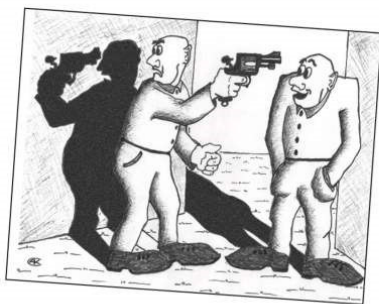
А до всього сказаного принагідно додамо ще й таке... Нам усім випала честь широ привітати Анатолія Кізлова з його славною датою — 60-літтям від дня народження, і сказати, що Прилуки, де народився нинішній ювіляр, цілком можуть гордитися своїм небезталанним і завзятим земляком-митцем веселого жанру.

А хтось хотів ще з кимось знайомитись!..

Одноперчани-побратими.

Дружній шарж Олександра БАЗИЛЕВИЧА

Микола ЯЛТУШКІВСЬКИЙ

ПОВІСТЬ ГІБРИДНИХ ЛІТ

(Літопис чергового смиренного ченця
Києво-Перчанського монастиря)

РОКУ 2018-го.

ДИВИТЬСЯ ЛИСИЦЕЮ, А ДУМАЄ ВОВКОМ

Не встигли українці оговтатися від продажу дитячих військових машинок із символікою агресора, якими були переповнені «Епіцентри» у Львові та Києві, як підоспіло нове повідомлення. У сумському магазині «Лібраріум» (торговий центр «Лавина», 2-й поверх) у продажу з'явилися зошити, на яких зображені георгіївські стрічки, зброя Російської Федерації, а також портрети Йосипа Сталіна та царської сім'ї Романових.

Таке приниження, а відверто кажучи – підле глузування з українців, до глибини душі обурило місцевого патріота Олександра Такула і він вирушив до директора магазину Олега Тевкуна. Зачувши про це від секретарки, завмаг вискочив, як Кузьма з маку. «Здрастуйте, я ваша дядина», – строго мовив відвідувач і простягнув зошити з антиукраїнською символікою. Директор набурмосився, мовляв, куди ти, очмано, лізеш. Та коли побачив, що за чоловіком із такими ж претензіями вишикувались чимало інших небайдужих покупців, випростався, наче семисотна верства, улесливо посміхаючись. Все відбувалося, як у тій приказці: «Ти плюй йому у вічі, а він каже: «Ще двічі».

«Дорогі співвітчизники, – мало не на колінах повзав пан Тевкун. – Дякую за вашу небайдужість до асортименту магазину «Лібраріум». Для мене такий товар на полиці також став неприємним сюрпризом. Це «пересортування» продукції, груба помилка як постачальника, так і нашого персоналу. Такі зошити недопустимо продавати на території України за моральними принципами. Ви абсолютно праві. Товар уже вилучено з продажу і буде повернуто постачальнику. Ще раз дякую за вказану кричущу помилку і сподіваюся на розуміння».

«Так він же дивиться лисицею, а думає вовком» – звернувся до людей Олександр Такул. І повідомив куди потрібно. Цим самим громадський активіст завдав додаткових клопотів працівникам СБУ, котрі за цим фактом проводять ретельну перевірку.

...БУВ ПІД ВОЗОМ І НА ВОЗІ

Якось зустрів знайомого водія Миколу Бендюгу, котрий бідкався, що через погані дороги часто виходить із ладу його автомобіль.

– Вже замучився його ремонтувати, – скаржився він.

– А ти б звернувся на дорожників із позовом до суду.

Микола Володимирович розсміявся так, що аж кутні зуби стало видно. Мовляв, хіба можна у наших судах правди добитися.

А ось житель Виноградова Закарпатської області Василь Танчинць зовсім іншої думки. Через неякісний ремонт ріг, що призвів до суцільних ям та вибоїн на них, він також пошкодив свій автомобіль. Не довго думаючи, звернувся із позовом до місцевого райсуду про стягнення матеріальної та моральної шкоди. Майже рік тривала судова тяганина. Та врешті-решт місцева Феміда зобов'язала Службу автомобільних доріг виплатити Василю Танчинцю 11 тисяч 300 гривень компенсації. Дорожники обурилися, звернувшись зі скаргою до Апеляційного суду Закарпатської області. Однак вищий судовий орган залишив ухвалу Виноградівського райсуду без змін.

– Як це тобі вдалося провчити дорожників? – допитувалися водії свого колеги.

– А ви могли б і самі здогадатися, – віджартовувався чоловік. – Хто часто в дорозі, був під возом і на возі. Шкода лише, що компенсацію стягнули не з кишень бракоробів, а з державної казни.

(Далі буде)

ВАЖКИЙ ХАРАКТЕР

Ведмідь терміново викликав до себе Бобра.

– Слухай уважно, що говоритиму: ми тут стратегічний місток через річку збудували. А він, грець би його взяв, завалився. Певне, наш кербуд Вовк щось наплутав. Ти у нас відомий розумаха... Подивися. Дай пораду.

– Ага! Про мене згадали, коли мед доїдали, – закипів Бобер. – Ваш Вовк спеціаліст безголовий, тупий, як пень. Та, бач, у чинах. Я – «розумаха відомий», а мене за бідного родича тримаєте...

– Сам винен, – почухав потилицю Ведмідь. – Постійно собі неприємності шукаєш.

– Як це? – блимнув Бобер.

– А так це, – розтлумачив бурий. – Характер у тебе, вибач, скажу відверто, поганий: якщо хтось дурний – тобі занадто свербить неодмінно про це йому сказати. Ось і маєш... те, що шукаєш.

ПРИВІЛЕЇ

– Красиво живеш! – підштрикнула Вареника Виделка. – В маслі купаєшся, у сметані бовтаєшся... Тобі надані такі привілеї!

– Було б чому заздрити, – повернувся в маслі Вареник. – Адже чим більше маєш отих привілеїв, тим більше охочих тебе з'їсти...

ГУЧНА ЗАЯВА

У дерев'яну стіну забили Цвях. На нього одягли краватку. Потім... зверху ще й порожню торбу повісили.

– Люди добрі, погляньте мерщій сюди! Бачите, що діється?! – зарепетував Цвях, поправляючи на шії краватку. – До чого довели... сучасного інтелігента!

ПОЧУТТЯ ПЕРЕВАГИ

Побачивши та почувши, як Лисиця шпетить Лиса, як лає Бобра Бобріха, їжак з гордістю зазначив:

– Хай на мене не ображаються чоловіки, але я, здається, єдиний мужчина, якому жінки не сідали на голову.

ЦЕ... НЕ ПО-СОБАЧОМУ

– Ти з якого дива, негіднику, укусив моє Теля?! – притиснула рогами до паркану Корова Собаку.

– Перепрошую, мадам, – обурився Пес. – Ви вважаєте, що я повинен був стояти і мовчки чекати, коли Теля... мене укусить?! Це, вибачте, не по-собакому!

Микола ВОЗІЯНОВ.
м. Харків.

перець на передовій

ДОШКА ОГОЛОШЕНЬ У ЛУГАНСЬКУ

Розшукуєм російського
бійця
За солідну плату.
Якщо точніше, то отця
Московського патріархату.

Я залишився комуністом.
Живу один у ЛНР.
На який поїзд треба сісти,
Аби потрапити в СРСР?

На курсах крою і шиття
Перекроюєм життя.
Шием в стилі «колорадо»
Як спереду, так і ззаду.

«РУСЬКИЙ МІР»
ОГОЛОШУЄ НАБІР
ДОБРОВОЛЬЦІВ-
ТЕРОРИСТІВ
З РЕГІОНАЛІВ І КОМУНІСТІВ

Здаю квартиру у підвалі,
Без ліфта і газу.
Зате в центральному
кварталі
Біля моргу зразу.

Зібрав, упорядкував і переклав
Аркадій МУЗИЧУК.

КИЇВСЬКА «МАТИ-БАТЬКІВЩИНА»

Як ми могли сього не помічати?
Аж отепер відкрили грань нову:
Лаврентівна,* поставлена на чати,
Меч оголила, браття, на Москву.
І хай там хтось кривеньку «рожу корчить» —
Цей монумент для нас державотворчий!

Сергій КОВАЛЬ.

* Велична скульптура зі щитом і мечем, повернена ли-
цем до східних рубежів Вітчизни, зведена за СРСР на
правому березі Дніпра неподалік Києво-Печерської лаври,
через що й отримала в народі відповідне ім'я (Авт.).

Олексій КОХАН

Олександр КОСТЕНКО

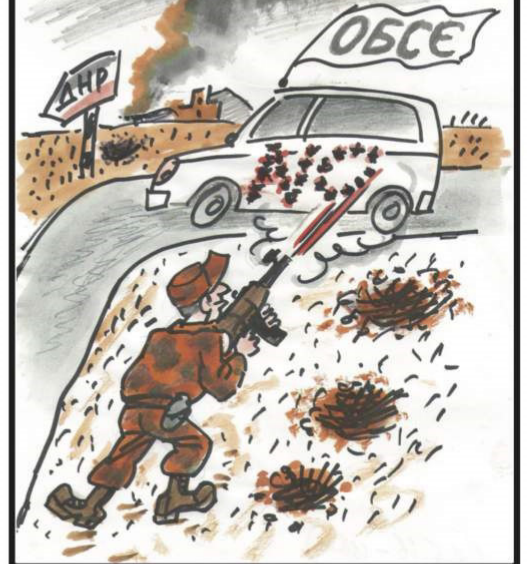

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Дрова привезли — це добре, а набої де?
— Не дали. А то ви ще по ворогу стріляти почнете!

Тарас МАМАЙ

Рене Авілес ФАБІЛА (Мексика)

КАЗКА ПРО ВТРАЧЕНІ ІЛЮЗІЇ

Жила-була на світі одна держава. І жила вона так бідно, була такою відсталою, що її вже ніхто й за державу не вважав.

А жити їй все одно якось треба було... Але як? І торгувати їй було з ким, та ось тільки нічим: все, чим колись були багаті, давно порозтринькували. І прикупити вона начебто щось могла, та тільки не було на що: державна скарбниця спорожня. Словом, дожила до того – хоч із торбою по світу йди!

Але тут якийсь мудрагель напоумив: усі, каже, біди в нас від того, що ми все життя самими ілюзіями та марними надіями займаємось. У кожного з нас їх – не перелічити. Отож, щоб державу на ноги поставити, нам перш за все слід цього добра позбутися...

– Правильно! – вирішили в державі. – От тільки просто так позбавлятися їх не треба... А спробуємо їх продати.

Сказано – зроблено. І подалися вони до сусідів єдиним своїм набутком торгувати.

А там товари заморські одразу припали до смаку. Ще б! Усе всуціль блакитне та рожеве, м'яке та повітряне. І тоді почала держава, яка ще нещодавно бідувала, розквітати. Правда, з часом тій країні, що купувала ілюзії, набрид той модний товар,

і вона відмовилась від імпорту. І знову стало цінуватися тільки те, що зроблено своїми руками.

Проте у тій бідолашній державі так і не помітили, що все у світі змінилося. А тому, як і раніше, продовжували плодити ілюзії та марні надії – блакитні та м'які, рожеві й повітряні. І не помітили, як свої колишні прибутки розтринькали на дрібнички.

Коротше кажучи, у цієї держави так і не залишилось ніяких коштів, щоб придбати бодай краплиночку дійсності.

Переклад з іспанської.

ОВЕН (21 березня – 20 квітня). Ваша легендарна впертість, коли оформлюватимете субсидію на наступний опалювальний сезон, легко проб'є геть усі капітальні стіни й перестінки чиновницьких кабінетів, а титанічна наполегливість просто до божевілья шокуватиме їхніх господарів. Та бажано в усьому знати міру, щоб не довелося потім відшкодовувати збитки за руйнацію суспільного майна. А так усе складатиметься у вашому житті дуже... ха-ра-шо! Навіть – дуже-дуже, особливо у червні. Приготуйтеся! І попередьте дружину, що вона скоро матиме обновку – купальник. Якщо, звісно, погодиться поїхати з вами до теплих берегів Північної Гренландії, де ви разом хоч трохи відігрієтесь після лютої зими, проведеної побіля холодних батарей у власній оселі.

ТІЛЕЦЬ (21 квітня – 21 травня). Є загроза, що у цей період всіх непошлюблених можуть надійно обплутати пута Гіменея, зате у пошлюблених є шанс від тих пут потроху звільнитися і набрати кілька ковтків животворного повітря для продовження щасливого сімейного життя. Ретельно стежте за власним артеріальним тиском і не давайте підступним Гіменеевим путам надто перетискати вам груди і особливо горло під час обіймів з вашою другою половиною. Також під час обіймів пильно стежте за кишнями, особливо якщо в них останнім часом забрунькувались «зелені».

Страшніше перо
не в пусака...

ДЕВУШКА

Прочитала баба Ліда
Об'яви усюди.
І тепер на свого діда
Подає до суду.

Назбирала купу свідків
У своєму тресті,
Й вимага моральних збитків
За образу честі.

Мов, яке ти право маєш,
Рідний чоловіче,
Що «старою» обзиваєш
Чи бабою кличеш?

Шістдесят мені по праву
Стукне лише в осінь.
Тож як вірити об'явам
«Дівушка» я досі.

Аркадій МУЗИЧУК.

Требуется продавец
девушки от 18 до 60 лет
зарплата 250 грн/день + %

Секрет, Метроп	Секрет, Метроп	Секрет, Метроп	Секрет, Метроп
067 240 08 02	067 240 08 02	067 240 08 02	067 240 08 02
067 221 08 02	067 221 08 02	067 221 08 02	067 221 08 02

Триває набір на курси. Підвищуємо оперативність роботи в обох півкулях мізків за два місяці.

(Із оголошення в метро)

Знімаю порчу з усіх органів тіла і душі по кольорово-му фото.

(Із оголошення в Інтернеті)

Цього дикого кабана ми з кумом знайшли у посадці в летальному стані і без пам'яті.

(Із пояснювальної записки слідчому)

Чули по радіо, що слово «рентген» пішло від прізвища вченого. Але жодного разу не чула, звідки взялося слово «склероз». Це він чи вона?

(Із листа на радіо)

Мене звинувачують у тому, що я нецензурно висловився у розмові з начальником. Але ж я не винен, що мій язик проковтнув дві букви.

(Із свідчень на суді)

Повідомив Петро БУБОН.
с. Музичні на Київщині.

ПЕНСІОНЕР
ЧИ ЮНАК

Дивлюсь на себе так і так,
І навіть в позі «раком»:
Пенсіонер я чи юнак
У шістдесят із гаком?

Я сумніваюсь не дарма,
Бо є на це причини:
В дружини відповідь одна,
А інша – в куми Зіни.

Аркадій МУЗИЧУК.

КРЕДИТ
300 000 грн.

ДЛЯ ВСІХ в т.ч. СПД. Пенсіонери у віці 21р. - 75р.
Перекредитування кредитів інших банків.
Без поручителів, застави і посередників

На II квартал 2018 року

БЛИЗНЮКИ (22 травня – 22 червня). Близнюки – вони і є близнюки. Дивись гороскоп нижче, а можна і вище... Вам усе буде так, як решті іншим тільки написано.

РАК (23 червня – 23 липня). Не чекайте, коли рак свисне, бо то вже – полундра! Сміливо крокуйте тільки *вперед*. Перед вами відкриваються нові горизонти, а можливо, і двері для кар'єрного зросту. Зайшовши в свій новий керівний кабінет, не забудьте при цьому спільно причинити двері. Аби в них зухвало не втовпився ще якийсь володар вашого спільного з ним знака. Позаяк вам двом буде тісно, і хтось когось обов'язково виштовхає... за двері.

ЛЕВ (24 липня – 23 серпня). Є загроза, що у вас будуть охочі «позичити» гроші. У такому разі радимо їх надійно заховати. Є кілька варіантів. Але найкращий – покласти гроші у банк, на депозит. Правда, є інша загроза, що ваші кривні заощадження ніколи не побачать не тільки грабіжники, а й ви самі. Оскільки банки в нас лапоються значно швидше, ніж бульбашки на калюжах після літньої зливи. Та, зрештою, не в грошах щастя. Щастя – це коли вони є! А гроші у вас завжди будуть. Навіть нехай і віртуальні, вкрадені банком.

ДІВА (24 серпня – 23 вересня). Бувайте з власним чоловіком більше на свіжому повітрі, підставляйте свої щічки під сонячні промінці й накопичуйте в організмі вітамін Д. Здійснюйте активний шопінг, жінкам він значно покращує настрій. До всього не забувайте також розширювати своєму благовірному лінійку цілющих вітамінів – Ц, М, Ю, К, С, Н, Л, Б, Г, Р (Що Мені, Юрику, Купити Собі На Літо, Бо Геть Роздягнута? Примітка від В. Ю-С.).

ТЕРЕЗИ (24 вересня – 23 жовтня). Якщо робитимете все с'як-так, то ліпше взагалі не беріться ні за що, навіть за холодну воду. І правильно робите: треба берегти сили на наступні квартали. А там – як сили Небесні вправлять! Може так статись, що в золоту осінь ви з шиком «в'їдете» на власній останній моделі «БМВ», що на євробляхах, і за це не потрібно буде сплачувати ніякого додаткового мита. О!

СКОРПІОН (24 жовтня – 22 листопада). Ваша квітнева таємничість, травнева загадковість, червнева містичність може доволі урізноманітнити життя не тільки вам, а й вашим рідним, друзям, знайомим, сусідам, а ще й правохоронним органам... Мало чого цей тип, на їхню думку, міг накоїти, перебуваючи в такому психологічно-неадекватному стані? Б-р-р-р!

СТРІЛЕЦЬ (23 листопада – 21 грудня). Мрієте об'їхати весь світ і пізнати якомога більше культур, мов?.. Мрійте на здоров'я. Це ще нікому не шкодило. Навіть тим, хто вже встиг до вас обмандрувати чи не весь світ і назавжди втратити за тих нескінченних подорожей шматки свого атлетичного здоров'я. А от довідочкою про всяк випадок, хоча б від психіатра, не завадило б і розжитися. Мало чого вашому неромантичному керівництву збреше у «баняк на плечах», коли воно нараховуватиме вам зарплату за поточний місяць... мрійництва.

КОЗЕРІГ (22 грудня – 20 січня). Довіртеся долі, вона й цього разу вас не зрадить. А якщо і зрадить, то не надовго: у четвертому кварталі все повернеться на круги своя. Головне – рівняйтесь в усьому на Овнів. Бо вони знають, для чого пробивають стіни власною упертістю. Але при цьому бережіть лоба! Він міцний, шкода, тільки в баранів.

ВОДОЛІЙ (21 січня – 19 лютого). Планували, мудрували, думали-гадали. Так і зима скінчилась. Гайда нові плани будувати. А поки їх збудуєте, то вже й зима на носі...

РИБИ (20 лютого – 20 березня). У сімейному житті – суцільна ідилія, на роботі – суцільний успіх, погода – суцільно сонячна. Варто замислитись, чи це, бува, не сон?! Тоді треба придбати будильник, оскільки зимова сплячка може перманентно перейти у сплячку весняну, а там і літню, коли час збиратись у відпустку! Глядіть, не проспійте усе всуціль.

Гороскоп склала Валентина **ЮРЧИШИНА-СОНЯЧНА**,
старший науковий співробітник Міжнародного
Інституту правильних ясновидців-провидців ім. Ванги,
кандидат-професор астрологічних наук.

Відповідь на хрестослів «ЧАЙНИК», уміщений у «Перці» №2.

По горизонталі: 2. Бухгалтер. 6. Сало. 7. Рама. 9. Балет. 10. Груша. 11. Ангар. 12. Кулак. 13. Вепр. 15. Скат. 18. Папір. 20. Ярка. 21. Руно. 22. Перепілка. 23. Перпендикуляр.

По вертикалі: 1. Паралелепіпед. 2. Бра. 3. Хробак. 4. Тартак. 5. Рим. 6. Серце. 8. Атака. 13. Вертеп. 14. Прапор. 16. Караул. 17. Танкер. 18. Пірке. 19. Ролик.

До відома авторів! Для отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера, вказувати дату народження, адресу. Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи й малюнки не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, редакція відповідальності не несе. Матеріали, позначені літерою «Р», публікуються на комерційній основі. **При передруку посилання на «Перець. Весела республіка» обов'язкове.**

Друк: ТОВ «Інтерконтиненталь-Україна» (Керівники: О. М. Дорошенко, В. О. Павловський). 01021, м. Київ, вул. Інститутська, 16, оф. 1/15. Свідоцтво ДК № 4562 від 13.06.2013 р. **Підписано до друку** 16.03.2018 р. Формат 70х100/8. **Замовлення** № 13671. **Загальний наклад** 17 696 прим. Виходить 1 раз на місяць. **Передплатний індекс 97835.** Ціна договірна.

**КРИСЛОВЛАДНА ГРОМАДА
ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ «ПЕРЕЦЬ»**

ШЕФ-РЕДАКТОР

Василь СПОДАРЕНКО

Авторитетно керує

КРИСЛОВЛАДНОЮ ГРОМАДОЮ

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ КОРПУС

Форма правління авторитарно-демократична

Юрко НЕДАЙМАХУ

(працює на авторитарних засадах

від півночі до обідньої перерви)

Горіг ВІДСЕБЕНЬКО

(працює на демократичних засадах

після щедрого обіду до півночі)

РАДА СМІХОВОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Секретар Ради сміхової безпеки і оборони (РСБОО)

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Народний художник України

ПОСТІЙНИЙ ПОВНОВАЖНИЙ ПРЕДСТАВНИК

ПРЕЗИДЕНТСЬКОГО КОРПУСУ

в органах влади Веселої республіки «ПЕРЕЦЬ»

Володимир ЧЕПІГА

Лауреат численних літературних премій,

супермайстер сатиричного пера

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СМІХОВИЙ СЕКРЕТАР

Тарас КІНЬКО

Лауреат премії імені Івана Франка

Народний сміхотерапевт та мозкоправ

ВЕРХОВНА БАЛЯНДРАСНА РАДА

Головний Заводій Верховної Баяндрасної Ради

Олег ЧОРНОГУЗ

Заслужений діяч мистецтв України

Лідер жорсткої опозиції у Верховній

Баяндрасній Раді

Петро ПЕРЕБИЙНІС

Заслужений діяч мистецтв України

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ-КАРИКАТУРИСТІВ

Прем'єр-міністри образотворчих просторів

Веселої республіки «Перець»

Олеся ОКО

Заслужений художник України

Володимир СОЛОНЬКО

Народний художник Веселої республіки «Перець»

Валерій ЧМИРЬОВ

Народний художник Веселої республіки «Перець»

ДИПЛОМАТИЧНИЙ КОРПУС

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий

посол України у Веселій республіці «Перець»

Анатолій ПАЛАМАРЕНКО

Народний артист України

Надзвичайний, Повноважний і Постійно діючий

посол Веселої республіки «Перець» в Україні

Євген ДУДАР

Заслужений діяч мистецтв України

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ОЧІЛЬНИК АГЕНТСТВА

«ПЕРЕЦЬ-ІНФОРМ»

Аркадій МУЗИЧУК

Лауреат численних літературних премій,

невтомний речник ВРП.

Заслужений журналіст України

ПЕРШІЙ ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН ВРП

Юрій ЦЕКОВ

Фундатор ВРП, історіограф української сатири і гумору

Засновник журналу:

ПП «Загальнополітичне видання «Сільські Вісті»,

газета захисту селян України»

03047, м. Київ, проспект Перемоги, 50

(Керівник В.І. СПОДАРЕНКО)

Видавець журналу:

ПП «Видавництво «СЛОВО»

04060, Київ, вул. Ольжича, 29

(Керівник Є.С. ТЕТЕРЕВ'ЯТНИКОВ)

Видається з квітня 1922 року

Свідоцтво КВ №23040-12880ПР від 28.12.2017 р.

Телефон редакції: (044) 454-87-68

E-mail: perec2018@ukr.net

Поштова адреса для листів: Київ-03047, а/с-43

Літературний відділ: perets.vr@ukr.net

Художній відділ: perets.cartoon@ukr.net

Редакція «Бібліотека журналу

«Перець. Весела республіка»: (044) 454-87-68

В. о. головного редактора: Юрій ІЩЕНКО

Відповідальний секретар: Тарас КІНЬКО

Головний художник: Олексій КОХАН

Редактори відділів: Сергій ПАЛЬЦІН,

Тимофій ПРОКОПЕНКО, Лариса ЧЕПІГА,

Ярослав ЧОРНОГУЗ

Художні редактори: Олег ГУЦОЛ,

Сергій МОМОТ, Валерій СЕМЕНДЯЄВ,

Володимир СОЛОНЬКО, Валерій ЧМИРЬОВ

Юридичний відділ: Костянтин СУЛИМА

Комп'ютерна верстка: Валерій АРСЕНЮК

© Перець. Весела республіка. 2018

ЧАРІВНА ВЕСНА - ЖІНКАМИ КРАСКА

-То оце і є
твое шлюбне
ложе, вкрате
пелюстками
троянд?!

Олег ГУЦОЛ

Валерій ЧМИРЬОВ

Олег ГУЦОЛ

-Люба,
ти не бачила
мого станка
для
гоління?

Валерій ЧМИРЬОВ

Забери руку,
збоченцю..!

9. Chaykov-2017

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

-Я така
щаслива,
що
чоловік
кинув
курити!

Олег ГУЦОЛ

СМІХОВІ ПРЕФЕКТИ ВЕСЕЛОЇ РЕСПУБЛІКИ ПЕРЕЦЬ ПО ОКРУГАХ:

Автономна Республіка Крим – вакансія
Вінницький – Леонід КУЦІЙ
Волинський – Василь СЛАПЧУК, Сергій ЦЮРИЦЬ
Дніпровський – Василь ШАРОЙКО
Донецький – Валентин ШУЛЬГА
Житомирський – Василь ДАЦЮК
Закарпатський – вакансія
Запорізький – Пилип ЮРИК

Івано-Франківський – Станіслав ГРИНДА
Київський – Володимир ЖУРБА, Віктор СЕМЕНЯКА
м. Київ – Григорій ГАЙОВИЙ
Кіровоградський – вакансія
Луганський – Павло КУЩ
Львівський – Олег КАЧКАН, Володимир ПАЛЬЦУН
Миколаївський – Василь ПІДДУБНЯК
Одеський – Дмитро ШУПТА
Полтавський – Павло СТОРОЖЕНКО
Рівненський – Юрій БЕРЕЗА, Василь ТИТЕЧКО
Сумський – Петро ТОВСТУХА

Тернопільський – Ярослав БОРСУК
Харківський – Микола ВОЗІЯНОВ, Володимир СУБОТА
Херсонський – Олександр КОНОВАЛЕНКО
Хмельницький – Олексій ТИМОШУК
Черкаський – Сергій НОСАНЬ
Чернівецький – Флоріан БОДНАР, Олександр СВИНЦІЦЬКИЙ
Чернігівський – Сергій ДЗЮБА

Поштова адреса – 03047, м. Київ, а/с 43
Електронна пошта – perets.vlaskor@ukr.net